

Dato: 3. juni 2008

J.nr.: 12-3056 MGL/mod

Duplik

Til

Østre Landsret

I sag ØL 6. afd. nr. B-0319-08:

Foreningen af Danske Lægestuderende,
Hovedforeningen
(Advokat Christian Harlang)

mod

1) Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

og

2) Sundhedsstyrelsen
*(For begge: Kammeradvokaten
v. advokat M. Gregers Larsen)*

Sagsøgers replik giver mig anledning til følgende bemærkninger:

Frifindelsespåstanden i svarskriftet og det til støtte herfor anførte fastholdes.

Efter at sagsøger har ændret betegnelsen af sagsøgte 1 og sagsøgers påstand, har de sagsøgte ikke formalitetsindsigelser, jf. svarskriftet pkt. 2.

Replikken går i alt væsentligt ud på at tilkendegive, at sagsøger er uenig i det, som jeg anførte i svarskriftet, og at sagsøger finder dele deraf irrelevant. Afsnittet "Supplerende anbringender" har også denne karakter.

Jeg ser ingen grund til at gentage argumentationen i svarskriftet, der som nævnt fastholdes fuldt ud.

Der er dog grund til at fremhæve, at det ikke er et domstolsanliggende at tage stilling til lovgivningsmagts og regeringens bedømmelse af, hvilke fremgangsmåder der er mest hensigtsmæssige til at tilgodese væsentlige samfundsinteresser.

De proportionalitetsgrænser, der kan komme på tale i relation til Danmarks internationale forpligtelser, ville i al fald forudsætte, at sagsøger beviste, at reglerne var uproportionale, fordi formålene utvivlsomt kunne tilgodeses ved mindre belastende regler. Det er ikke tilfældet.

Til opfordringen i slutningen af replikken (side 10, jf. side 4) oplyser de sagsøgte følgende:

Det er lovgivningens udgangspunkt, at læger, der ikke opfylder tidsfristen, ikke kan opnå ansættelse i en hoveduddannelsesstilling i Danmark og således ikke i Danmark vil kunne få en speciallægeuddannelse. Dette er klart forudsat af ministeren ved reglernes fastsættelse, jf. indenrigs- og sundhedsministerens besvarelse den 11. maj 2007 af Folketingets Sundhedsudvalgs spørgsmål nr. 510 (bilag D), hvoraf bl.a. fremgår følgende:

"Det er således korrekt, at 4-årsfristen skal forstås således, at en læge, der ikke har påbegyndt sin hoveduddannelse inden for 4-årsfristen, ikke kan få hoveduddannelsesstilling i Danmark og ad den vej blive uddannet som speciallæge."

Det påhviler ansættelsesmyndigheden at kontrollere, at tidsfristen er overholdt, jf. § 5, stk. 6, i bekendtgørelse om speciallæger og § 9, stk. 8, i bekendtgørelse om uddannelse af speciallæger. En region eller en anden ansættelsesmyndighed vil således ikke lovligt

kunne ansætte en læge i en hoveduddannelsesstilling, såfremt tidsfristen ikke er overholdt.

Regionernes overholdelse af bestemmelsen er undergivet det almindelige tilsyn, jf. §§ 30-32 i lov nr. 537 af 24. juni 2005 om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udvalgsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab.

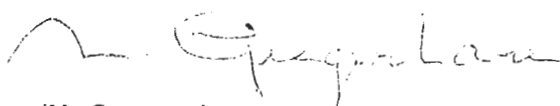
Der er i § 5, stk. 1-5, i bekendtgørelse om speciallæger og § 9, stk. 3-7, i bekendtgørelse om uddannelse af speciallæger fastsat regler om en nærmere tidsmæssig bestemt forlængelse af tidsfristen ved orlov afholdt i henhold til lovgivningen, gennemførelse af godkendt ph.d., ansættelse i forsvaret, udsendelse i humanitær lægevirksomhed efter forhåndsgodkendelse i Sundhedsstyrelsen samt deltidsansættelse i klinisk basisuddannelse eller introduktionsuddannelse.

Herudover er der kun hjemmel for Sundhedsstyrelsen til *i helt særlige tilfælde*, herunder ved langvarig sygdom, at meddele dispensation til forlængelse af 4-års fristen, jf. § 9, stk. 3, i bekendtgørelse om speciallæger og § 16, stk. 2, i bekendtgørelse om uddannelse af speciallæger. Muligheden for at opnå dispensation fra 4-års fristen er således efter bestemmelsernes ordlyd ganske begrænset. Sundhedsstyrelsen vil naturligvis tilrettelægge sin praksis med hensyn til dispensation i overensstemmelse hermed.

De konkrete afgørelser af dispensationsansøgninger vil bero på en konkret vurdering af den enkelte sag i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler. Det er således ikke muligt på forhånd generelt – ud over det i bestemmelsen anførte om langvarig sygdom – at angive, hvilke tilfælde der vil kunne give grundlag for at meddele dispensation efter bestemmelsen. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse og Sundhedsstyrelsen kan imidlertid fastholde, at praksis vil blive tilrettelagt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelsers ordlyd og under hensyn til det af den daværende minister forudsatte ved reglernes fastsættelse.

København, den 3. juni 2008

Kammeradvokaten

v/M. Gregers Larsen

Advokat